

ПРИПРЕМА ДЈЕТЕТА ЗА ПОЛАЗАК У ШКОЛУ

-савјети за родитеље-

Дјеца воле постављати питања, а једно од најчешћих је: „Зашто?“. Постављање питања је најбољи начин да дијете нешто научи. Дјеца имају природне ресурсе за учење, прије свега, машту и радозналост. Родитељи могу побудити у дјетету уживање у учењу управо тако да охрабрују и подстичу машту и радозналост. Поучавање и учење, у ствари, се свакодневно спонтано одвијају, посебно кроз игру која је најважнија активност за дјецу предшколског узраста, а и касније.

Родитељи су дјететови први учитељи. Припрема за успјешно школовање почиње веома рано. Предшколцима је прије свега потребно добро здравље, много љубави у породици и довољно прилика за игру и учење. Родитељи, у периоду прије поласка дјетета у школу често себи постављају питања нпр.

- Које су вјештине потребне како би дијете имало добар почетак у школи?;
- Шта очекивати од предшколца?;
- Које активности помажу дјетету у расту и развоју?;
- Како подстицати мотивацију за школу;
- Како олакшати адаптацију на школу, посебно уколико дијете није похађало предшколски програм?

Колико год родитељи били презапослени и уморни, увијек постоје неке једноставне активности које могу учинити за дјецу како би подстицали њихов интелектуални и емоционални развој. На развој дјетета не утичу само родитељи, већ и предшколска установа, средина у којој дијете борави, остали чланови породице и сл.

ШТА ЗАПРАВО ЗНАЧИ „БИТИ СПРЕМАН ЗА ШКОЛУ“?

Спремност за школу није једна издвојена вјештина већ комбинација разних вјештина које придоносе школском успјеху. Ово укључује: добро физичко здравље, социјалну и емоционалну зрелост, језичке вјештине, способност рјешавања проблема (прилагођених узрасту) и креативног мишљења те уопштено познавање свијета у којем дијете живи.

Не треба заборавити и чињеницу да се дјеца различито развијају и да свако дијете има своје слабије и јаче стране.

СОЦИЈАЛНА И ЕМОЦИОНАЛНА ПРИПРЕМА

Дјеца су често врло узбуђена и весела због поласка у школу. Али, чињеница је да је школско окружење потпуно различито од оног на којег су навикли код куће или у вртићу. У учионици се правила мијењају. Већина шестогодишњака не креће у школу са одличним социјалним вјештинама и емоционалном зрелошћу. Ове вјештине ипак захтијевају одређено вријеме, али ипак је много лакше дјецима која су барем почела развијати неке од ових вјештина:

- Самопоуздање;
- Самосталност;
- Мотивација;
- Знатижеља;
- Истрајност;
- Сарадња;
- Самоконтрола;
- Емпатија, суосјећање.

Како би помогли дјецима да развију неке од ових особина, родитељи могу много учинити. Основно је показати дјецима да ће, без обзира на то што се догоди, они бринути о њима и вољети их. Дјеца која добивају пуно љубави, пажње, загрљаја, охрабрења, спонтано напредују, расту и развијају се брже од емоционално занемарене дјеце. Дјеца која су вољена биће много сигурнија у себе.

Дјеца опонашају оно што виде од родитеља. Родитељи који се нпр. Здраве хране, воде бригу о себи, баве се физичким активностима, исказују поштовање према људима, саосјећају, имаће и дјецу која ће томе тежити. Често се сјетите, са радошћу, ваших дана проведених у школи. Прије поласка у школу разговарајте са дјететом о школи, одведите га у школу коју ће похађати, на школско двориште да се игра.

Сваком дјетету потребне су границе и јасна правила. Дјеца, чији су родитељи пуни љубави и топлине, али и јасни и чврсти у постављању правила, у просјеку су бољих социјалних вјештина, боље се сналазе у школском окружењу, него дјеца родитеља који постављају премало или превише ограничења и правила. „Права мјера“ је овдје кључна.

На крају, охрабрите дијете да што више ради самостално. Држите их на оку, али пустите им да сама раде неке једноставне радње попут облачења, закопчавања, спремања играчака... Охрабрите их да се што више играју са другом дјецом како би развијали социјалне вјештине, а и учили кроз најважнију активност за њихов узраст.

СРЕЋНО ДРАГИ НАШИ БУДУЋИ ПРВАЦИ!

Ваш педагог